

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž-366/1997-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Milana Gudelja, kao predsjednika vijeća, te Milana Petranovića, mr. Branka Zmajevića, Senke Klarić-Baranović i Katice Jelić, kao članova vijeća i više savjetnice Ileana Vinja, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv opt. Ž. M. zbog krivičnog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Požegi od 12. ožujka 1997. broj K-9/97, u sjednici održanoj 7. listopada 1997. godine, saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Ivana Maračića,

presudio je:

Odbijaju se kao neosnovane žalbe državnog odvjetnika i optuženika Ž.M., optuženog V.B., optuženog M.P. i optuženog M.S., te se potvrđuje presuda suda prvog stupnja.

Obrazloženje

Županijski sud u Požegi proglasio je krivim opt. Ž.M., opt. V.B., opt. M.P. i opt. M.S. zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH, opisanog u izreci presude i izrekao svakome kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

Protiv te presude žali se državni odvjetnik zbog odluke suda o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženicima izreknu primjereno strože kazne.

Žale se opt. Ž.M., opt. M.P. i opt. M.S. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke suda o kazni u kojoj žalbi predlažu da se presuda ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje odnosno da se presuda preinači i optuženici oslobode od optužbe.

Opt. Ž.B. žali se zbog povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s time da se pobijana presuda ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje podredno da se presuda preinači i optuženik oslobodi od optužbe.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske, vraćajući spis, temeljem čl. 360. st. 2. ZKP, predložio je da se žalba državnog odvjetnika uvaži dok da se žalbe optuženika odbiju kao neosnovane.

Žalbe nisu osnovane.

Nisu u pravu optuženici kada se žale zbog pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Na temelju rezultata glavne rasprave sud prvog stupnja izveo je pravilan zaključak da su optuženici učinili djelo koje im se stavlja na teret optužnicom i da su krivično odgovorni. Za svoja činjenična utvrđenja sud je naveo iscrpne i razumljive razloge, koje kao valjane i potkrijepljene izvedenim dokazima u svemu prihvaća i ovaj sud drugog stupnja. Žalbenim navodima protiv presude suda prvog stupnja optuženici ne dovode u pitanje pravilnost utvrđenih činjenica odlučnim za donošenje zakonite i valjane presude.

Pod tim žalbenim osnovom opt. Ž.M., opt. V.B., opt. M.P. i opt. M.S., tvrde, da je nelogično vjerovati obrani opt. V.B. koji je pod utjecajem prijatelja najprije teretio sve optuženike, da bi kasnije na glavnoj raspravi poimence naveo osobe koje su djelo počinile, uz tvrdnju da optuženici nisu sudjelovali u izvršenju djela. Da je obrana koju je optuženik dao na glavnoj raspravi istinita potvrđuje, smatraju žalitelji, iskaz svjedoka D.D. suvozača pokojnog V.Š. koji je iskazao da je nakon događaja kod supruge pokojnika razgledavajući obiteljski album na jednoj slici prepoznao osobu koja je zaustavila automobil, te da je ta osoba S.M., upravo osoba za koju opt. B. na glavnoj raspravi tvrdi da je sudjelovala u napadu. Stajalište suda da je svjedok D. mogao pogriješiti kod takvog prepoznavanja, žalitelji smatraju uopćenim jer nema osnovnih razloga za takovo obrazloženje.

Protivno tim navodima žalbe sud prvog stupnja pravilno presudu temelji u prvom redu na obrani opt. B.V. koji je dao svoju obranu pred Vojnim sudom u Bjelovaru, kada je u detalje opisao događaj i jasno označio počinitelje djela. Pri tome isti optuženik do u pojedinosti iznio je način na koji su svaki pojedini optuženik sudjelovali u "akciji". Identično svojoj obrani on je ispričao i cijelu "akciju" zatvoreniku G.P. koji je to ponovio saslušan kao svjedok na glavnoj raspravi. Osnovano sud prvog stupnja također ukazuje i na izvršeno suočenje u toku istražnog postupka kada je opt. B. u lice opt. M. i opt. P. ponovio navode takove svoje obrane, optužujući ih, i detaljno opisujući na koji način su sudjelovali u "akciji".

Promjena obrane optuženika i navođenje razloga za tu promjenu, doista su krajnje neuvjerljivi, pa je s pravom sud takovu obranu otklonio, navodeći vrlo uvjerljive razloge za taj svoj postupak. Naime, Đ.V., kojeg u izmijenjenoj obrani tereti opt. B., nije niti bio u prihvatnom centru V., tako da optuženiku nije niti mogao prijetiti a što kao razlog svoje prvobitne obrane navodi optuženik.

U odnosu na iskaz svjedoka D. doista njegovom opažanju na licu mjesta kada se je pucalo po automobilu i kada je on bježao, ne može se pokloniti vjera. Takovo "prepoznavanje", nakon tolikog proteka vremena, sa fotografije iz porodičnog albuma i to osobe koju slabo poznaje, sud nije s pravom prihvatio.

U svojim žalbama optuženici ne navode odlučne činjenice, utvrđenje kojih je izostalo, a koje bi utvrđenje u danom slučaju bilo potrebno.

Prema tome, iz svega izloženog proizlazi da je sud prvog stupnja u potpunosti i pravilno utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za ocjenu je li učinjeno predmetno krivično djelo i jesu li optuženici krivično odgovorni. Stoga nisu osnovane žalbe optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Netočna je tvrdnja opt. B. da je već osuđen za isto krivično djelo i isti činjenični opis djela, pred Vojnim sudom u Bjelovaru. Vojni sud u Bjelovaru je svojom presudom od 13. studenog 1995. godine broj K-175/95 oslobodio od optužbe optuženika zbog krivičnog djela terorizma iz čl. 230. KZRH u vezi čl. 244. st. 1. KZRH, ta presuda je ukinuta presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 28. svibnja 1996. godine broj KŽ-15/96. Nakon ukidne odluke postupak je nastavljen uz prethodni istražni postupak pred Županijskim sudom u Požegi zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Ispitujući po službenoj dužnosti pobijanu presudu temeljem čl. 366. ZKP ovaj sud drugog stupnja nije našao da bi bile počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka ili povrede krivičnog zakona na štetu optuženika.

Nisu u pravu državni odvjetnik i optuženici kada se žale zbog odluke suda o kazni.

Državni odvjetnik prigovara pobijanoj presudi da je sud potcijenio otegotne okolnosti, te da je trebao kao otegotno cijiniti niske pobude djela, netrpeljivost prema pripadnicima hrvatskog naroda i prema pripadnicima drugih nacionalnosti, te činjenicu da su optuženici djelovali u jednoj agresivnoj politici utemeljenoj na zločinačkom programu stvaranja tzv. "Velike Srbije" i nepriznavanju legalno izabrane vlasti u Republici Hrvatskoj.

Optuženici Ž.M., M.P. i M.S. iako se žale zbog odluke suda o kazni, taj žalbeni osnov ne obrazlažu.

Protivno navodima žalbe sud prvog stupnja pravilno je utvrdio sve okolnosti koje su značajne kod odmjeravanja kazne, dok navedene okolnosti otegotne naravi u žalbi državnog odvjetnika u suštini predstavljaju bitne elemente krivičnog djela za koje su optuženi proglašeni krivima, pa se iste ne mogu cijiniti kao posebne otegotne okolnosti.

Zbog toga i po utvrđenju ovog Vrhovnog suda kao suda drugog stupnja izrečene kazne primjerene su društvenoj opasnosti djela, ličnosti samih optuženika i te kazne ostvariti će svrhu kažnjavanja iz čl. 31. i čl. 4. st. 2. OKZRH.

Zbog svega navedenog trebalo je temeljem čl. 374. ZKP odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 7. listopada 1997. godine.

Zapisničar:
Ileana Vinja, v.r.

Predsjednik vijeća:
Milan Gudelj, v.r.